

MANUŠKI

MANUŠKI — Školski list Osnovne škole Manuš-Split — Broj 13 — Godina 2022.

SADRŽAJ

3	Uvodnik
4	ŠKOLSKA DOGAĐANJA
4	Europska oznaka kvalitete
4	Gradonačelnik u našoj školi
6	INTERVJU s gradonačelnikom Ivicom Puljkom
7	Dolazak olimpijaca
8	Veliki i mali folkloraši
9	Manuški debatanti
11	Natjecanje iz emocionalne pismenosti
12	A di si ti?!
13	Mjesec hrvatske knjige
14	14. Manuški pričigín
15	X. manifestacija „Dica i čakavica“
15	„U svijetu bajki Ivane Brlić-Mažuranić“
16	Osmaši u Vukovaru
18	Pomoćnici u nastavi
18	Odlazak u mirovinu defektologinje Katice Dumanić
19	PROJEKTI
19	Sweety Steam
19	Nomen est omen
20	Manuška škrinjica
22	Manuški jubileji
26	70 JOJ JE GODINA TEK
26	Dan otvorenih vrata
29	Svečana priredba
32	Stare splitske igre
35	U Gradskoj knjižnici Marka Marulića
37	Čuvamo glagoljicu
38	Šušur na Manušu
41	Manuške ricete
42	NATJECANJA
42	Regionalno sudoku natjecanje
42	Državno prvenstvo – futsal
44	INTERVJU s učenikom Dujom Markovinom
46	Lav Mlinar – par brzopoteznih pitanja
47	PUTOVANJA: Lepe ti je, Zagorje zelene
48	PRAZNICI: Pop-kultura danas i u mamino vrijeme
50	IDOLI: Marko Livaja i Zendaya
52	MRAVAC POLIGLOT

Sretan rođendan, školo!

Dragi Mravcoljupci!

Napokon se sve polako vraća u normalu. Svima nam je dosta ružnih vijesti, a u Mravcu nećete pronaći ni jednu takvu. Prolistajte ga sa svojim roditeljima, djedovima i bakama te se prisjetite svega lijepoga što smo ove godine radili.

Bilo je tu raznih projekata i događanja, a ove godine ste se posebno istaknuli na natjecanjima – kako na natjecanjima znanja, tako i na onim sportskim. Ponosnima su nas učinili i naši osmaši koji su išli na terensku nastavu u Vukovar nakon godina pauze. Dostojanstveno su odali počast svim žrtvama i bili primjer drugima kako se ponašati na mjestu posebnog pijeteta.

Ipak, godinu je zasigurno obilježila proslava manuških jubileja – 110 godina zgrade i 70 godina škole. Naši učitelji i multimedijaska grupa snimili su film o tome kako je sve počelo na Manušu i kako je danas. Imali smo Dan otvorenih vrata u kojem su nas posjetili roditelji i bivši učenici, svečanu priredbu na Medicinskom fakultetu, Stare splitske igre, promociju zbornika radova Pričigina i slikovnice Naše prvo pismo, a sve smo završili jednim velikim šušurom ispred škole na prodajnoj izložbi. Svima nam je zaista nedostajalo druženja i zajedništva ove dvije godine i to smo barem malo nadoknadili.

Kolaž svih aktivnosti, kao i izniman doprinos učenika, djelatnika i roditelja, bio je jedinstven poklon našoj školi za njezin jubilarni rođendan. Hvala vam!

Urednica Ivana Goreta

Oznaka kvalitete

Nakon Nacionalne oznake kvalitete, međunarodni eTwinning projekt „Math journey to Nature and History“ u kojemu su prošle školske godine sudjelovale naše učiteljice Dragica Reljić i Lahorka Havranek Bijuković, dobio je i Europsku oznaku kvalitete za izvrsnost rada. To znači da je njihov rad, rad naših učenika i naše škole prepoznat na najvišoj europskoj razini.

Gradonačelnik u našoj školi

Dr. sc. Ivica Puljak redovito je održavao niz popularnoznanstvenih predavanja u vrtićima, školama i na različitim drugim skupovima i manifestacijama. Između ostalog, za svoj predani rad nagrađen je 2019. godine i godišnjom nagradom Hrvatskog sabora za popularizaciju i promidžbu znanosti u području prirodnih znanosti. Rado se sjećamo i da je bio gost u našoj školi prije nekoliko godina kada je održao predavanje našim sedmašima.

Prošle godine izabran je i za gradonačelnika pa smo, s obzirom na brojne dužnosti gradonačelnika i veličinu grada Splita, očekivali kako će zadaću popularizacije znanosti, nažalost, ipak morati, barem privremeno, staviti u drugi plan. Međutim, iznimno nas je obradovala vijest kako je upravo četvrti b (4.b) razred naše škole

S folkloršima

Bedževi subatomskih čestica za najbolje četvrtase

Ni muha se nije čula

odabrao već u prvom tjednu svog mandata kao razred u kojem će održati svoje prvo predavanje na funkciji gradonačelnika.

Naš cijenjeni fizičar odabrao je 4.b razred zbog iznimnog uspjeha na matematičkim natjecanjima. Naime, od ukupno 32 natjecatelja na ovogodišnjem županijskom natjecanju (koje je najviši rang natjecanja u četvrtim razredima), zahvaljujući nadarenosti djece i upornom radu s mentoricom Mirjanom Pribudić, iz ovog su razreda sudjelovala čak 4 učenika.

Učenik Lav Mlinar na ovom je natjecanju osvojio prvo mjesto. Lav je ujedno dvije godine zaredom ostvario 1. mjesto i na međunarodnom natjecanju Klokkan bez granica i to obje godine sa 100%-tnim uspjehom, a ove je godine pozvan sudjelovati u Hrvatskoj matematičkoj olimpijadi za kadete.

Prije predavanja održan je kraći prigodni program. Pod vodstvom učiteljice Sandre Kovačević Manuška klapa otpjevala je pjesmu „Moja kalendar“, a folklorna grupa 4.b razreda otplesala je, pod vodstvom učiteljice Daniele Ilić, Stari splitski ples. Gradonačelnik je nagradio 4 učenika ovog razreda koji su ostvarili iznimne uspjehe bedževima subatomske čestice koje je donio iz istraživačkog centra CERN, najvećeg i najskupljeg ljudskog projekta posvećenog eksperimentalnom znanstvenom istraživanju, na kom je i grupa u kojoj on

sudjeluje 2012. eksperimentalno potvrdila postojanje Higgsovog bozona, čestice koja svim drugim česticama daje masu. Luka Librenjak primio je bedž gluona, čestice koja druge čestice drži na okupu, Toni Balint bedž fotona, čestice nositelja svjetlosti koja je neizostavna prilikom znanstvenih istraživanja, Darian Duka bedž neutrina, čestice koja bez ikakvih poteškoća i interakcija prolazi kroz svaku drugu tvar (onako kako Darian već dvaput nosi titulu prvaka Hrvatske u penjanju) i time predstavlja znanstveni eksperimentalni izazov, a Lav Mlinar bedžom Higgsovog bozona.

Predavanje pod nazivom „Priča o svemiru“ oduševilo je našu mladu publiku, koju je predavač od prve minute, nizom zanimljivih pitanja,

Nastup učenice klape

interakcija i odgovora oduševio. Nakon predavanja, uz niz pitanja i odgovora nastavljeno je ugodno druženje.

Ravnateljica škole Marita Guć predstavila je značaj i uspjehe škole Manuš i u ime škole zahvalila gradonačelniku na dolasku. Gradonačelnik je uzvratio podrškom skoroj izgradnji školske dvorane Osnovne škole Manuš, projekta na kojem uprava škole i gradska uprava rade već dulje vrijeme. Iznimna vrijednost ovakve dvorane bila bi u mogućnosti prelaska na jednosmjenski rad, čime bi se otvorile dodatne mogućnosti rada, poput obimnijeg rada s nadarenim učenicima, poput ovih zbog kojih je naš dragi gost došao.

A učenici? Ne prestaju pričati o zanimljivom predavanju...

Mirjana Pribudić

Priča o svemiru

„Živimo zajedno u ovom gradu te ga moramo zajedno i mijenjati!“

Povodom dolaska znanstvenika dr.sc. Ivice Puljka u našu školu i njegove nove titule, odlučili smo mu postaviti nekoliko pitanja o životu, poslu i planovima za budućnost.

– Kako ste se osjećali nakon pobjede na izborima?

Bio sam dosta uzbuđen. To je jedna velika novost, velika stvar za mene osobno i za našu političku opciju, a i za građane grada Split. Jako emocionalno sam to doživio te mi je i dandanas sve to nekako neobično, ali pokušavam u toj ulozi dat najbolje od sebe.

– Jeste li od malena htjeli biti gradonačelnik? Koji Vam je bio „posao iz snova“?

Nisam nikada kao mali pomislio da ću biti gradonačelnik niti znanstvenik. Nisam ni mislio da ću fakultet završiti. Oduvijek sam mislio da ću biti nogometaš ili košarkaš te da ću raditi nekakav „normalan“, odnosno jednostavan,

posao kao i moji roditelji koji su skromni ljudi sa skromnim obrazovanjem.

– Bavite se znanošću. Je li Vam to bio jedini posao prije postanka gradonačelnikom?

Od početka svoje karijere sam znanstvenik. Najprije asistent na fakultetu te sam nakon toga doktorirao u Francuskoj. Poslije doktoriranja sam bio profesor na fakultetu. Sada sam tu svoju karijeru napustio te sam gradonačelnik 24 sata dnevno.

– Tko Vam je bio najveća podrška u svemu?

Najveća podrška mi je bila obitelj u svemu ovome. Moji roditelji, moje sestre, moja supruga i djeca. Ako imate podršku obitelji, stabilnu i zdravu obitelj i ako ste okruženi ljubavlju i pažnjom cijeli svoj život, što i ja jesam bio, onda možete puno toga postići u životu.

– Tko Vas je motivirao za postati gradonačelnikom?

Motivacija za postati gradonačelnikom proizašla je iz toga što smo se mi prije trinaest godina

počeli boriti za izgradnju škole u našem kvartu Pazdigrad. Počeli smo malo-pomalo i uspjeli na kraju te sam vidio da se kroz društveno djelovanje (koje nazivamo politika) dosta dobrih stvari može napraviti. Prvo za naš kvart, a onda i za grad. Ali nisam tu samo ja... Ja sam samo jedna osoba koja je najprisutnija u javnosti, predstavljam puno drugih ljudi koje zajednički žele mijenjati ovaj grad.

- Koju prvu promjenu želite napraviti u Splitu?

Prvo što želim vratiti je malo optimizma i nade da se stvari mogu popraviti te mislim da uspijevamo u tome. Drugo što želimo napraviti je temeljito očistiti grad, uvesti red u gradu te onda početi završavati neke od projekata koji su se već prije pripremili, koji je čak i bivši gradonačelnik i njegova ekipa pripremila, do toga da onda smislimo i mi nove projekte koji bi promijenili ovaj grad jer Split treba postati centar Dalmacije, centar cijele ove regije, a možda i centar svijeta.

- Namjeravate li unaprijediti školski sustav u Splitu?

Zaista ću se potruditi da Split bude grad s najboljim obrazovanjem u Hrvatskoj. Ono čemu ćemo težiti u mogućih osam godina je da sve škole budu u istoj smjeni, da sve škole imaju dvoranu, da sve škole imaju kuhinje, ali i da poboljšamo i materijalni i sveukupni standard obrazovanja. Obrazovanje je najvažnija stvar kojom se jedno društvo bavi, mladi ljudi su najveći potencijal društva te su mladi ljudi koje imaju znanje najbolja stvar jednog društva.

- Koji problem u Splitu Vam se čini najzahtjevnijim?

Mislim da je najveći problem u Splitu upravo to što trebamo buditi ljude da sudjeluju u društvenom životu Splita i da zajedno mijenjamo ovaj grad. Ne može to napraviti jedan čovjek, niti skupina od par ljudi, već trebamo uključiti što veći broj građana da zajedno mijenjamo grad jer mi živimo zajedno u ovom gradu te ga moramo zajedno i mijenjati.

Nika Paponja, 8.a

Dolazak olimpijaca

U rujnu su nas posjetili naši olimpijci – Matea Jelić i Toni Kanaet. Matea Jelić osvojila je zlatnu, a Toni Kanaet brončanu medalju u taekwondou na Olimpijskim igrama u Tokiju. Bili su i jako smiješni, a svima su nam prvo upale u oko velike medalje oko njihovog vrata. Njihov posjet je za moj razred i mene bio jako uzbudljiv jer smo svi po prvi put upoznali olimpijce i poslušali njihovu priču. Priča je bila motivacijska i poučna za sve. Mnogi učenici već treniraju taekwondo, a nakon ovog posjeta sigurno će njihov interes za ovaj sport još više porasti. I za mene je to bilo predivno iskustvo jer se i sama bavim sportom.

Laura Skeledžija, 3.c

Izniman uspjeh = velika motivacija

Olimpijci s učiteljicom Antoniom Tonković Barišković i ravnateljicom

Veliki i mali folkloraši

Ove godine u našoj školi djelovale su čak dvije folklorne grupe.

Učenicima 5.b razreda ovo je već četvrta godina plesa i do sada su uveličali gotovo svaku školsku priredbu, a nerijetko su na prekrasan način predstavljali našu školu i izvan njezinih zidova.

Prošlu školsku godinu završili su impresivnom izvedbom završnog kola iz opere J. Gotovca „Ero s onoga svijeta” ispred zgrade Hrvatskog narodnog kazališta. Tom prigodom, koja je za cilj

imala predstavljanje naše škole, oduševili su sve prisutne.

Tradicionalno obilježavanje Dana kravate bio je prvi nastup u ovoj školskoj godini i još jedna prilika da naši folkloraši pokažu svu ljepotu plesa, ritmičnosti i folklornog nasljeđa, ovoga puta na dvorištu naše škole.

Vrijeme adventa iskoristili smo za još jedan posjet gradonačelniku, kada su taktovi Starih split-skih plesova unijeli posebnu atmosferu u zgradu

Ero ispred HNK

Prije nastupa za Dan kravate

Blagdanski nastup na Peristilu

Ples kao božićna čestitka gradonačelniku

gradske uprave. Kvalitetu nastupa naših vrijednih plesača najbolje je opisao sam gradonačelnik ističući kako ta razina izvedbe prelazi okvire dječjih priredbi i predstavlja uistinu dojmljiv nivo stvaralaštva karakterističan za smotre i festivale.

Naši mali, a tako marljivi čuvari kulturne baštine, nedvojbeno su zaslužili da se ovdje navedu njihova imena kao znak zahvale za sve divne nastupe koje su nam pružili, ali i stoga što je ovo njihova oproštajna godina, barem što se folkloru u školi tiče. Više je učenika i učenica prošlo kroz našu grupu, a ostali su najuporniji:

Dora Aleksić, Dora Božanić, Lara Grgurević, Paulina Grisogono, Ana Jelaska, Antonia Koščina, Miriam Karol Maretić, Antea Ković, Toni Balint, Darian Duka, Luka Librenjak, Lav Mlinar, Toma Prgomet i Marin Vuletić.

Dok su našiiskusni folklorashi i dalje vrijedno radili na detaljima i „brusili” svoje umijeće,

Nova generacija uvijekbava prve korake

istodobno su s radom započeli mali folklorashi, učenici 2.b i 2.c razreda.

Ta vesela i slatka družina broji 19 članova, od kojih je 12 djevojčica i 7 dječaka. Posebno veseli činjenica da je troje među njima želju za folklorom naslijedilo od svoje starije braće.

Kao i prethodne generacije, svoje putovanje u svijet folkloru započeli su usvajanjem Starih splitskih plesova. Ta zahtjevna koreografija bila bi izazov i djeci znatno starije dobi, ali ovi maleni su se hrabro uhvatili ukoštac s njom. Pleše se na probama, pleše se kod kuće, pleše se čak i na školskom dvorištu. Želja nam je plesom dočekati buduće prvašice i na taj način uputiti im veselu i rasplesanu dobrodošlicu. Bit će to povratak na staro normalno, ali i dokaz da maleni mogu baš sve.

Daniela Ilić

Manuški debatanti

Sve je počelo 2020.g. kad nam je ideja debate bila predstavljena na satu hrvatskog jezika. Zainteresirao nas je cijeli koncept debate te smo se odmah prijavile da budemo dio tog zanimljivog iskustva.

Prvi uvid u „pravu” debatu bilo je gradsko natjecanje. Nakon tog natjecanja smo shvatile

da se želimo intenzivnije baviti debatom. Naša prva teza bila je „Treba zabraniti roditeljima uvid u ocjene” te smo se odmah povezale s njom. Jako zanimljiv dio debate je mogućnost da se poistovjetimo sa samom tezom što smo u ovom slučaju i mogli. Povezivanje sa samim činjenicama iz našeg života i unošenje

svega toga u argument i vrstu rasprave bilo je uzbudljivo. Nažalost, ovakva iskustva događala su se *online* zbog pandemije. Na županijskom natjecanju smo krenuli s nadom da naučimo nešto novo ne sluteći da ćemo postići neki visoki rezultat. Ali, uz potporu mentorice Tamare Domić te našim velikim radom i trudom, uspjeli smo proći na državno natjecanje s tezom „Profesionalni sport treba se financirati iz državnog proračuna”.

Na državnom natjecanju smo uzeli četvrto mjesto te smo bile iznimno zadovoljne. Teza je bila „Treba ograničiti broj mandata za sve javne i političke funkcije”. To je bila najizazovnija teza s kojom smo se susreli jer je sadržavala veliki broj pojmova s kojima nismo bile upoznate. U novu godinu ušle smo s velikom motivacijom i željom za rad. Imale smo brojne susrete s našom mentoricom koja nas je motivirala i usmjeravala te nam pokazivala najefikasnije načine debatiranja. Ovogodišnje pripreme opet smo započeli gradskim natjecanjem s tezom „Treba ukinuti serije s kriminalcima kao glavnim likovima”. Nastavak *online* natjecanja nas je rastužio, ali smo osvojile prvo mjesto u županiji te jako uspješne individualne rezultate. Teza je bila „Turizam donosi više štete nego koristi”. S obzirom na naše opće znanje o turizmu, ta teza nije bila toliko izazovna kao prijašnje. Uzbudila nas je i vijesti da će se debata na državnome natjecanju odvijati uživo.

Teza ovog državnog natjecanja bila je „Treba zabraniti nuklearne elektrane”. Koliko god teza zvučala lagano na prvi pogled, kad smo ju istražile dublje, naš pogled na nju se drastično promijenio. Nažalost smo odnijele pobjedu samo u drugome kolu, ali možemo reći da je debata jedno jedinstveno iskustvo i nadamo se da je ovaj tekst motivirao neke od budućih debatanata naše škole Manuš.

Debatni tim Manuš

Na radiju...

Debatanti su u posjetu HRT Radio Splitu 28. ožujka 2022. progovorili o svojim iskustvima u debatiranju, uspjesima na natjecanjima te pripremama za ovogodišnje državno Natjecanje u debati. Pripremili smo i malu debatu kako bismo slušateljima dočarali kako je to debatirati. Bilo je zanimljivo i uzbudljivo okušati se u ovom mediju, a govorili smo i o svojim hobijima te upisu u srednju školu.

Debatni klub Manuš

S mentoricom Tamarom Domić

U posjetu HRT Radio Splitu

Natjecanje iz emocionalne pismenosti

Na ovogodišnjem 5. međuskolskom natjecanju iz emocionalne pismenosti sudjelovalo je 15 škola, a odigralo se u dva dijela. Prvi dio bio je individualni dio u kojem je jedan učenik imao zadatak da odigra *online* igru, a ostalih šest (od ukupno 7) učenika je trebalo snimiti videouradak u trajanju do 3 minute. Na grupnom dijelu natjecanja 1. mjesto je osvojila ekipa učenika 6.a razreda naše škole videouratkom na temu međuvrnjačkih odnosa, a iako u individualnom dijelu natjecanja naš učenik nije pobijedio, ponosni smo što je sudjelovao i ostvario odlične rezultate.

Trenutak kada su prozvali ime naše škole za osvojeno 1. mjesto, bio je nestvaran. Sjedili

Kod nas je uvijek vedro

smo u klupama i gledali uratke ostalih škola. Konkurencija je bila velika i jaka. Svaki je rad zaslužio nagradu jer je svaki sudionik uložio veliki trud i mnogo osjećaja.

Tim povodom, 8. prosinca 2021. našu je školu posjetila defektologinja Mirela Grbić iz Službe za mentalno zdravlje Nastavnog zavoda za javno zdravstvo; ujedno i predstavnica projekta Pretežno vedro u sklopu kojeg i djeluje ovo natjecanje. Glavna nagrada bila je stol za stolni tenis, a za učenike iz našeg produženog boravka pripremljeno je mnoštvo zanimljivih i korisnih igara.

Ove godine natjecanje se odvijalo *online*, zbog čega sa zadovoljstvom iščekujemo natjecanje koje će se sljedeće školske godine održati uživo u našoj školi!

S defektologinjom Mirelom Grbić

Leona Šerić, 6.a

A di si ti!?

U subotu, 18.12.2021., održala se dvadeseta po redu humanitarna akcija „A di si ti!?” Među 74 štanda s novim i rabljenim predmetima i rukotvorinama, opet je bio i onaj naš. Na štandu naše škole, na dnu Marmontove ulice, Manušani su prodavali sve ono što su naši učenici donirali ili izradili za potrebe akcije; ukrasne staklenke, male borove od češera, tkanine, papira..., snjegoviće, anđele, društvene igre i knjige. Ni jaka bura i hladnoća nisu nas omeli u našem cilju. U akciji „A di si ti!?” ukupno je prikupljeno 135.784 kn, a naša škola prikupila je čak 3.200 kuna!

Gabriela Mirić, 6.c

Šareni štand na dnu Marmontove

Unatoč hladnoći osmijesi na licima

Anđeli...

...boriči...

...i razni drugi ukrasi

Mjesec hrvatske knjige

15.10.2021. – 15.11.2021.

U Godini čitanja, Mjesec hrvatske knjige obilježavali smo na način da su stariji učenici (5. – 8.) mladim učenicima (1. – 4.) održavali satove na kojima su izražajno čitali prigodne tekstove za pojedine uzraste.

U suradnji s učiteljima, stariji učenici su istraživali, proučavali i pronalazili prigodne tekstove:

- dijelovi tekstova iz lektirnih naslova kao uvod na motivacija za čitanje lektire
- dijelovi iz popularnih knjiga koja djeca vole čitati kao što je Gregov dnevnik
- za niže uzraste čitale su se bajke
- interpretacija poučnih igrokaza
- tekstovi vezani za očuvanje okoliša
- briga o zdravlju

Svi razredi su aktivno sudjelovali u našem malom projektu koji se održavao mjesec dana jer su se stariji učenici morali pripremiti za sat, biti upućeni u metodički rad. Oni su uvježbavali izražajno čitati i dramatizirati zadani tekst. Mlađi učenici, kojima se čitalo, trebali su aktivno slušati

kako bi kasnije mogli odgovarati na pitanja koja su im stariji učenici postavljali. Svi su proveli samovrednovanje o navici, ljubavi prema čitanju, vještini i razumijevanju čitanja.

Ova aktivnost pokazala se jako učinkovita u poticanju svih učenika na čitanje.

Katarina Škiljo

Mjesec hrvatske knjige u knjižnici

Približimo čitanje svima!

Uljudeni vuk

14. Manuški pričigin – Naše užance

Za naše Manuške pričigine možemo slobodno reći da su postali prava tradicijska manifestacija jer se već četrnaest godina za redom okupljaju učenici naše škole koji nam žele nešto lijepo i duhovito ispričati. Oni to nastoje ispričati na dijalektu našega kraja koji obuhvaća i susjedne otoke, ali i Zagoru. Pričigin je održan u društvenoj dvorani na našoj pozornici koju je prekrasno ukasila pedagoginja Vesna Grubić.

Ove godine te su priče vezane za običaje u vrijeme blagdana Božića, Uskrsa, korizme, običaja u obiteljima, proslave Sv. Duje, kulinarskim običajima, kortedavanja, prosidbe, vjenčanja, vrijeme bolesti i sl.

Dvije protekle godine imali smo prezentaciju Manuškog pričigina u *online* obliku što je objavljeno na stranicama Škole. Ove godine se nastavilo pričati uživo i ponovo je ostvarilo svoju Zadovoljna i nasmijana lica naših učenika govore tome u prilog.

Cijelu konferansu uspješno su vodile naše vješte osmašice Petra Horvat i Petra Luetić.

14. Manuški pričigin

Pod vodstvom mentorice Tine Dadić-Tomić sudjelovali su učenici 4.b:

Petar Adžić Katalinić, Jere Cipci, Ema Kandić, Bruna Kružić, Anja Mach, Marijeta Matijević, Filip Vedran Pivac i Anja Topić.

Pod vodstvom mentorice Ivane Gorete sudjelovali su učenici 5.a: Iva Čubrić, Lola Stipičić i Tea Mijalić.

Pod vodstvom mentorice Tamare Domić sudjelovali su učenici: Leona Šerić iz 6.a i Toma Bačić iz 8.c razreda.

Katarina Škiljo

Tea Mijalić, 5.a

Anja Topić, 4.b

Ema Kandić, 4.b

X. manifestacija „Dica i čakavica“

20. svibnja u Kino dvorani „Sv. Juraj“ u Kaštel Sućurcu održana je X. MANIFESTACIJA „DICA I ČAKAVICA“. Nastupalo je čak trideset sudionika (dječji vrtići, osnovne škole i Kaštelansko dječje kazalište), a među njima je bila i naša škola Manuš. Predstavnice škole sa svojim pričama na čakavici, pričom o našim starim užancama, izazvale su smijeh i veselje gledatelja. Nastupale su:

– Bruna Kružić, Ajme pobiže nevista

– Ema Kandić, U zdravlju i bolesti
– Anja Topić, Na Sv. Duju
– Tea Mijalić, Velo šetemona
– Leona Šerić, Kad gosti dohode.

Njihovi mentori su Tina Dadić-Tomić, Ivana Goreta, Tamara Domić, a na smotru ih je prijavila voditeljica Pričigina Katarina Škiljo.

Katarina Škiljo

„U svijetu bajki Ivane Brlić-Mažuranić“

Naši učenici svake godine postižu izvrsne rezultate na likovnim natjecanjima pa tako i na onome „bajkovitom“ u Slavonskom Brodu. Tim povodom 24. travnja zajedno sa svojom mentoricom Anom Pletikosić otputovala sam na otvorenje izložbe dječjih radova u Slavonskom Brodu. Otputovale

smo povodom mog osvojenog 2. mjesta na natjecanju „U svijetu bajki Ivane Brlić-Mažuranić“. Otvorenje izložbe održavalo se u galeriji Ružić s mnoštvom raznih likovnih slika, kipova, reljefa, maketa i slično. Tamo je, osim predivnih dječjih radova, bilo još raznih zanimljivih predmeta uključujući jednu glinenu figuru diva Regoča

koje je izradilo slabovidno dijete. Posjetili smo i Osnovnu školu Ivane Brlić-Mažuranić u kojoj je većina zidova oslikana prizorima i likovima iz priča Ivane Brlić-Mažuranić. To je putovanje bilo zbilja nezaboravno i nadamo se da će netko već sljedeće godine putovati u Slavonski Brod.

Dora Božanić, 5.b

Uskrs u Slavonskom Brodu

S vijernom pratnjom – ravnateljicom i mentoricom

Dora Božanić i nagrađeni rad

Bez Hlapića nigdje

Osmaši u Vukovaru

Svaka generacija osmih razreda osnovnih škola, još prije koronavirusa, išla je u Vukovar u sklopu terenske nastave. Za vrijeme pandemije taj je projekt Ministarstva obustavljen, ali smo ove godine, na naše veliko iznenađenje, ipak otišli.

Krenuli smo rano ujutro – u 4:30. Put je bio dug i naporan, ali raspoloženje nije padalo. Pjevalo se, pričalo i smijalo. Kad smo napokon stigli, smjestili smo se, ručali i krenula su prva

predavanja. Saznali smo više o Domovinskom ratu; agresorima, uzrocima i posljedicama kroz PPT prezentaciju te smo razgledali različite mine i saznali načine njihove aktivacije. Predavanje o minama osobno mi je bilo najzanimljivije. Nakon predavanja posjetili smo Vukovarski vodotoranj. Kako se tek nedavno obnovio, bili smo među prvim generacijama naše škole koje su ga imale priliku posjetiti. Pogled s vrha pucao

je na cijeli Vukovar i susjednu Srbiju. Nakon toga uslijedila je večera i slobodno vrijeme. Vrijeme predviđeno za ulazak u sobe i odlazak na spavanje bilo je u 23:00 sata. Očito je da se to nije ostvarilo. Sutradan ujutro ustali smo se u 7:00 sati jedva dovukavši prtljagu do autobusa. Tako smo se uputili u posljednji dan razgledavanja Vukovara, ispunjen brojnim znamenitostima i odredištima. Posjetili smo: prekrasnu crkvu sv. Filipa i Jakova, groblje tenkova na Trpinjskoj cesti, Vukovarsku bolnicu, Memorijalno groblje i Ovčaru. Nakon ručka vrijeme je bilo rezervirano za dva muzeja; Muzej Vučedolske kulture i Gradski muzej Vukovar. Našem razgledavanju tu je bio kraj i bilo je vrijeme za povratak kući. Put je bio jednako dug i naporan, ali smo svi živi i zdravi stigli u Split oko 1:00 sat sljedećeg dana.

Moramo pohvaliti razrednice i druge djelatnike škole u

Generacija na ponos školi

Na Trpinjskoj cesti

pratnji koji su nas uspješno pazili ta 2 dana i doveli nas „u komadu“ natrag u Split. Taj zadatak nije bio nimalo jednostavan. Također me je zadivila iznimna korektnost i tečnost izlaganja svih naših vodiča i domaćina. Svi su od reda bili odlični govornici i nisu iskazivali nikakve crte mržnje prema agresorima, unatoč svemu što smo ondje čuli. Smatram da je posjet Vukovaru, osim dobrog provođa i međusobnog upoznavanja, vrlo važna stvar za svakog stanovnika Republike Hrvatske. Smatram da svi mi moramo biti upoznati s događanjima u tom dijelu Hrvatske 90-ih godina prošlog stoljeća i da moramo odati počast svim ondje stradalim ljudima. Moramo biti svjesni za što su se oni borili i da su oni zaslužni za našu slobodu. Zato njih više nema, ali gdje bismo u suprotnom danas bili mi?

Karmen Šoljak, 8.a

Vukovarski vodotoranj

Pomoćnici u nastavi

U našoj školi već nekoliko godina hodnicima šetaju neki ljudi koji nisu učitelji, ali su s nama na nastavi. To su naši pomoćnici u nastavi. Trenutno ih je 8 i pomažu nam u praćenju nastave.

„Jako je dobar, pomaže mi, ponekad je smiješan, a imamo i isti ručni sat.“

„Puno mi pomaže, iako je malo stroga...“

„Volim kada me ujutro zagrlji, odmah mi je lakši cijeli dan!“

„Moja asistentica je jako zabavna i draga. Uvijek mi pomaže – kad god mi je potrebno.“

„Hvala što mi pomažete. Hvala što ste dobri prema meni. Hvala što mi čitate neke zadatke. Hvala što ne vičete na mene. Hvala što čuvate moje tajne.“

Želimo da znaju da nam puno znače jer bi bez njih sve bilo stresnije i manje veselo.

Zahvalni učenici

Pomoćnici u nastavi

Odlazak u mirovinu defektologinje Katice Dumančić

Katica naša
sva imena djece znade,
u svako doba
odgovor odmah dade,
bez obzira
koliko godina imade.

Vrijedno se trudi svojoj skupini
zadatke prilagoditi:
povećati, skratiti,
a poruku ne izgubiti.
Da bude zanimljivije,
sve to još u boji kopirati.

Njoj je uvijek lako
svoje unuke prigrliti,
svoj vikend velikodušno darovati,
jer ona zna da ljubav darovati
znači ljubav množiti.

Majka, baka, učiteljica rehabilitatorica, stručna suradnica defektologinja, koordinatorica za pomoćnike u nastavi, prijateljica i nadasve veliki čovjek... to je naša Katica. Ove godine odlazi u zasluženu mirovinu i teško možemo zamisliti školu Manuš bez nje. Tu je od 1995. godine i ostavila je neizbrisiv trag na mnogim generacijama – učenika i djelatnika.

Raditi s djecom u razredu, a posebno s djecom s teškoćama u razvoju, težak je, zahtjevan i mukotrpan posao. Takav rad traži puno razumijevanja, truda, strpljenja, a ponajviše majčinske topline i ljubavi.

Toga našoj Katici nije nedostajalo. Koliko se znala približiti djeci, osluškivati njihove potrebe i dotaknuti njihova srca,

Katica Dumančić

govori činjenica da su je djeca često nazivala teta Katica. I zaista, u svakom je djetetu vidjela svoje dijete, za svakoga je imala toplu riječ i zagrljaj.

Svako dijete može biti uspješno i sretno ako uspijemo pronaći njegov put do uspjeha, a ona je

to znala i uspijevala. Zato, hvala joj u ime svih generacija učenika na kojima je ostavila svoj trag i kojima je bila svjetlo na njihovom životnom putu.

Stručna služba škole

eTwinning projekt u našoj školi - Sweety Steam

Jedva čekamo degustaciju....

Učenici petih i sedmih razreda bili su uključeni u međunarodni eTwinning projekt pod nazivom Sweety Steam. Aktivnosti u projektu bazirale su se na književnom djelu Charlie i tvornica čokolade. Učenici su sudjelovali u aktivnostima koje su uključivale čitanje knjige, crtanje i suradničko oblikovanje priče (koja je na kraju dobila i video formu putem tehnike „green screen”, ali i u STEM aktivnostima koje su uključivale pravljenje čokolade te senzorno ocjenjivanje i mjerenje karkvoće komponenti čokolade. Najzabavnije je, naravno, bilo praviti pravu domaću čokoladu, uz pomoć učiteljice Anite Mornar. Učenici su se složili da je bilo poučno i zabavno te jedva čekaju sljedeći eTwinning projekt.

Danijela Erceg

Nomen est omen

S obzirom da je tema projekta Centra izvrsnosti „Čuvari baštine“ ove godine „Naše užance“, OŠ Manuš odlučila je predstaviti čak četiri splitske užance. Užance koje smo izabrali dio su svakodnevice suvremenih Splitsana. U našem videouratku, koji je ujedno naš glavni proizvod, nastojali smo prikazati običaje bez kojih je nezamisliv život svakog Splitsanina. Te užance su: sudjelovanje u fešti svetog Duje – Sudamja, navijanje za Hajduka, kupanje na Baćama i šetnja po Marjanu. I sami učenici su se složili da bez tih

običaja Split ne bi bio Split. S obzirom da smo naš projekt nazvali „Nomen est omen“, cilj nam je bio navedene običaje povezati s određenim splitskim predjelima te potaknuti učenike da razmišljaju o njihovoj etimologiji, tj. podrijetlu naziva kao što su Dujmovača, Marjan, Bačvice ili Poljud. Učenici su, istražujući podrijetlo tih naziva, istovremeno nešto naučili o prošlosti Splita.

U projektu sudjeluju učenici od 5. do 7. razreda u okviru četiriju grupa. Na samom početku grupe (razredi) su birale užancu koju će

Poster projekta

Brošura projekta

predstaviti u svom videozapisu, a potom su prionuli pisanju scenarija te osmišljavanju knjige snimanja. Nama osnovnoškolcima teško je sve raditi po pravilima struke kad je u pitanju snimanje ili montaža,

ali radili smo punim srcem i nastojali naučiti nešto novo. Naši učenici posjeduju brojna neformalna znanja na koja se možemo osloniti u izvanškolskim aktivnostima kao što je, primjerice, snimanje i montaža

videozapisa. Tu svakako trebamo spomenuti i suradnju s roditeljima. Često u takvim situacijama mi učitelji učimo od naših učenika, ali i od roditelja.

Dragica Reljić

Manuška škrinjica

Tradicijsko kulturno blago OŠ Manuš

Škola Manuš, koja po svome lokalitetu i kulturno-povijesnom značenju spada u spomeničko dobro, ima trajni zadatak upravo njegovanje povijesne baštine i prenošenje znanja i kulturnih vrednota na mlade naraštaje.

Uključili smo se u projekt Centra izvrsnosti „Čuvari baštine“ te u sklopu njega izradili razne materijale o očuvanju i njegovanju nematerijalne kulturne baštine u našoj školi.

Kulturno-povijesni identitet škola gradi njegujući stare tradicijske običaje, folklor i klapsku pjesmu koji su se nekada izvodili u našem kraju u raznim prigodama.

Škrinjica u tinelu

Manuška klapa

Prvi umjetnički sadržaji s kojima dijete dolazi u doticaj s kulturom vlastite sredine pjesme su koje roditelji i učitelji prenose svojoj djeci. Upravo je to glavni cilj osnivanja Manuške klape – prenošenje glazbene baštine kroz generacije, razvijanje osjećaja za tradicijsko nasljeđe i njegovanje višeglasnog klapskog pjevanja.

S druge strane, ples općenito, a naročito folklor zbog svoje društvene i povijesne dimenzije, uvijek nosi osjećaj zadovoljstva i ponosa, a svaki nastup iznova nas podsjeća na važnost očuvanja tradicijskih melodija, običaja i, u konačnosti, našeg narodnog identiteta.

Stari običaj kolendavanja, kada uoči Božića stari i mladi idu od kuće do kuće i pjevaju prigodne božićne pjesme, zadržao se samo u nekim manjim mjestima pa je učiteljica Renata Širović odlučila sačuvati taj običaj od zaborava.

Svake godine u šetnji gradom naši mali kolendari posjete i druge škole, gradonačelnika, muzeje... Njihova pjesma odzvanja i rivom, Pjacom i Peristilom te se veselje i božićno ozračje širi gradom.

I naš Manuški pričigin postao je prava tradicijska manifestacija. Već četrnaest godina zaredom organizira se Pričigin s različitim prigodnim temama kada učenici pričaju duhovite priče iz života na dijalektu našega kraja.

Sve spomenute aktivnosti, koje su postale tradicija naše škole, imaju neprocjenjivu vrijednost i čine prepoznatljiv identitet škole. Naši učenici i učitelji u raznim izvannastavnim aktivnostima čuvaju ih od zaborava. Sve aktivnosti obuhvatili smo u filmu o božićnim običajima na Manušu te u brošuri i letku koje smo izradili.

Vesna Grubić

Mali kolendari u diru po gradu

Folklor u Banovini

Manuški jubileji

Martinis-Marchi

- braća zaslužna za izgradnju manuške ljepotice

„Zadužbina ili vam zapis braće Martinišah iznenadi vas Split, jer od pamtivika nikadar nije bilo onoliko ujedan put darovano tamo ubozima.” (A. Kuzmanić)

Na samom ulazu u našu školu nalaze se mramorne ploče s imenima nekih naših sugrađana. Riječ je o donatorima koji su dali novac za izgradnju zgrade u kojoj se nalazi škola. Među imenima posebno se ističe obitelj Martinis-Marchi. Braća Ivan Petar, Ante i Oktavij, posljednji muški članovi te obitelji oporučno su ostavili svoju imovinu dobrotvornoj udruzi Javna dobrotvornost koja je njihovim novčanim sredstvima utemeljila Zakladu Martinis-Marchi. Njihovim novcima utemeljene su brojne ustanove karitativnog tipa u Splitu, dječji i starački domovi u Splitu. Da bi plemenita nakana obitelji Martinis-Marchi zaživjela, najviše zasluga ima plemeniti gospodin Josip de Marchi.

Sjećanje na obitelj Martinis-Marchi u Splitu više ne postoji. Svojom velikom donacijom ova obitelj je zaslužila da je bar s vremena na vrijeme spomenemo. Profesor Ante Kuzmanić, svjedok njihovog vremena, zapisao je: „Zadužbina ili vam zapis braće Martinišah iznenadi vas Split, jer od pamtivika nikadar nije bilo onoliko ujedan

Grb obitelji Marchi

put darovano tamo ubozima.“ Naš odnos prema zaslužnim sugrađanima možda više govori o

nama, o našim vrijednostima i o potrebi da ih preispitamo.

Generacije dječaka i djevojčica iz siromašnih, ugroženih obitelji dobili su, zahvaljujući braći Martinis-Marchi, izvanrednu priliku da se obrazuju za neki zanat te na taj način steknu čvrst temelj za nastavak svoga života. Bez Zavoda to ne bi bilo moguće.

Mi u Osnovnoj školi Manuš vjerujemo da smo nastavak te dobre priče i da naši učenici u prostorima nekadašnjeg Zavoda stječu dobre temelje za nastavak svoga mladog života.

Novinarska i Povijesna grupa OŠ Manuš

Povijesna grupa na školskom ulazu

Tko je bila Zlata Šegvić?

Često čujemo da su mnogi od naših građana pohadali Osnovnu školu Zlata Šegvić. Većina ipak zna da je to današnja OŠ Manuš koja se tako zove od 1991. godine kada je Školski odbor promijenio ime Škole. No, pitanje uvijek ostaje: Tko je bila Zlata Šegvić da je jedna škola po njoj nosila ime?

Zlata Šegvić bila je profesorica hrvatskog, ruskog i francuskog jezika. Predavala je hrvatskosrpski jezik kao jedna od prvih profesorica na Muškoj gimnaziji u Splitu. Nije se dugo zadržala na tom mjestu jer ondašnja šovinistička sredina nije mogla prihvatiti ženu na tom položaju. Pratili su je komentari poput: „Tko joj je dao mjesto na Kraljevskoj gimnaziji?“ ili „Van s njom!“ Ubrzo je premještena u Sinj gdje predaje hrvatskosrpski, ruski i francuski jezik. Posebno se istaknula

Zlata Šegvić

u borbi za prava žena; bila je u predsjedništvu Društva za prosvjetu žena u Splitu. U Splitu je 8. ožujka 1941. godine održana Konferencija žena za Dalmaciju na kojoj je Zlata Šegvić podnijela referat o stanju i zadacima među ženama. Kao simpatizerka Komunističke partije

često je bila na udaru vlasti u Kraljevini Jugoslaviji.

Tijekom Drugog svjetskog rata bila je sudionica partizanskog pokreta. U antifašističkom pokretu sudjelovala je pod pseudonimom Nora. Partija joj je povjeravala brojne značajne i odgovorne zadaće, između ostalog imala je važnu ulogu u održavanju veze između članova CK KPH i Pokrajinskog komiteta za Dalmaciju. Na jednom takvom zadatku početkom 1942. uhitila ju je ustaška policija. Odvedena je u zloglasni logor Stara Gradiška gdje je ubijena u noći s 27. na 28. kolovoza 1942. godine. Imala je tek 29 godina.

Čast nam je da je naša škola nosila ime jedne od prvih borbinja za prava žena u Splitu.

Novinarska i Povijesna grupa OŠ Manuš

Pala prva klapa – Manušani snimaju film

U godini velikih manuških jubileja učenici OŠ Manuš snimaju *hommage* film svojoj školi. Rijetke se škole mogu pohvaliti zgradom tako duge i bogate povijesti kao OŠ Manuš. Učenici generacije 2021./2022. žele ostaviti svoj tračak u vremenu, ali i sačuvati 110 godina plemenite povijesti zgrade svoje škole od zaborava.

Multimedijska grupa

Priprema...

...pozor...

...akcija

Koga sad čekamo...

Zara Subotić, 8.c

„U ovakvim projektima na zabavan način naučimo ono što nam nedostaje na redovnoj nastavi.“

Iako je glavna junakinja filma *Manuški jubileji* manuška ljepotica stara 110 godina – zgrada OŠ Manuš, ipak su njezinu duhu i plemenitu povijest iznijeli javnosti oni o kojima ona oduvijek brine – učenici. Provesti izvannastavnu aktivnost u pandemijsko vrijeme jednako je osvojenom prvom mjestu na državnom natjecanju. O izazovima snimanja filma, iskustvu, naučenome i željama za budućnost priča će nam osmaši **Fani**, **Josipa** i **Toma** te šestašice **Lara** i **Ria**, glumci i voditelji kroz fragmente povijesti svoje škole.

– Višemjesečno snimanje *Manuških jubileja* sada je iza vas. Po čemu ćete pamtići ovo iskustvo?

Fani: Ja po hrani koju sam dobila od kuharica i povremenom izbivanju s nastave, ahahaha.

Josipa: Pamtit ću po druženju, bolje smo se međusobno upoznali i po tome što smo naučili puno o povijesti škole – kako se izgradila ove zgrade, koje su naše učiteljice išle u ovu školu, a jedna čak i živjela u njoj...

Toma: Pamtit ću ovo iskustvo jer je bilo vrlo zabavno. Otkrili smo puno toga što prije nismo znali o ovoj školi.

Lara: Najviše ću pamtići ovo iskustvo po lijepim i zabavnim situacijama, ali i po tome što sam toliko toga naučila o školi. Ovaj projekt je odličan i nadam se da će ga biti i sljedeće godine.

Ria: Ovaj projekt ostat će mi u lijepom sjećanju. Događale su se razne zanimljive i smiješne situacije; pamtit ću ga i po novim prijateljstvima.

– Koji vam je detalj iz povijesti škole najzanimljiviji?

Fani: Meni je najzanimljivije što je učionica Likovnoga prije bila kapelica.

Josipa: Po tome što je ovdje prvotno bio dječjački dom i što se ovdje prije živjelo, a ne samo školovalo.

Toma: Meni je najzanimljivije bilo to što je ova škola prije bila dom za dječake.

Uz pano posvećen jubilejima

Lara: Najzanimljiviji detalj škole mi je kako je prije podrum umjesto učionica imao stanove i kako su tu živjeli oni koji su radili u školi.

Ria: Najzanimljiviji detalj iz povijesti škole mi je taj da su i dalje neke stvari ostale iste, a neke potpuno drugačije, npr. rukohvat (ograda) pored stepenica je dalje isti. Isto tako, da je ova zgrada prije bila dječjački dom, a sada naša škola.

– Biste li drugim učenicima, mladim generacijama, preporučili sudjelovanje u izvannastavnim projektima kao što je ovaj?

Fani: Kako mi odlazimo, netko moга preuzeti našu ulogu. Preporučamo svima da se uključe, u što više toga to bolje zbog toga što naučimo puno što na redovnoj nastavi nemamo priliku, bolje se upoznamo s ostalim razredima. Uglavnom, puno je prednosti.

Josipa: U potpunosti se slažem s Fani.

Toma: Naravno da bih, zato što bi zapravo naučili dosta toga zabavljajući se.

Lara: Ja bih svima preporučila sudjelovanje u projektima jer se od njih može svašta naučiti što u razredu ne učimo.

Ria: Naravno da bih jer projekti kao što je ovaj mogu utjecati na djecu na dosta dobrih načina. Mogu razviti maštu i potiču na razmišljanje.

– Je li vas iskustvo sudjelovanja u ovom projektu potaklo na neku novu aktivnost? Možda na glumu ili bavljenje vizualnim medijima, snimanjem?

Fani: Meni je ovo sve skupa bilo zanimljivo, ali sam u previše izvannastavnih aktivnosti pa ne razmišljam baš u tom smjeru, barem ne trenutno.

Josipa: Kao osmaši nemamo mnogo vremena, ali nam je ovo iskustvo donijelo novi način promišljanja o glumačkom poslu, o kadrovima, planovima i važnosti dobro postavljene scene.

Toma: U mojoj situaciji ovo je obrnuta situacija jer sam već volio snimanje, medije, glumu itd. Ljubav prema tome je i razlog zašto sam se priključio ovom projektu.

Lara: Potaklo me da promislím o svojoj glumačkoj karijeri i mislim da bih mogla krenuti tim putem.

Ria: Oduvijek me zanimala gluma, snimanje, fotografiranje, uređivanje videozapisa... Ovaj projekt me potakao da uložim više truda i želje u to.

Multimedijska grupa

Multimedijsku grupu čine: Renco Klišmanić (8.c), Mihovil Glavaš (8.b), Matej Šantić (8.b), Fani Jukić (8.c), Lara Žaja (6.a), Josipa Franetović (8.c), Maja Zekan (7.c), Ria Mandić (6.a), Toma Dodig (8.b), Ivo Smiljanić (8.b).

Fani, Lara, Ria, Josipa i Toma

Multimedijska grupa

Dan otvorenih vrata

Ove godine svečano smo obilježili velike jubileje – 110 godina zgrade i 70 godina škole. Proslava Dana škole organizirana je u tjednu od 23. do 27. svibnja. Započela je Danom otvorenih vrata naše škole. U školu su mogli ući svi, ali pogotovo naši bližnji da mogu vidjeti našu školu iznutra, njezinu povijest i posebne značajke. Dan smo započeli debatom u kojoj su se natjecali naši Manušani (Josipa Franetović, Antea Gabrić i Ida Orlandini) i učenici OŠ prof. Filipa Lukasa iz Kaštel Staroga (Toma, Ivana i Roko). Iako nije bilo sudca, svi su oni pobjednici; kako je rekla i naša pedagoginja. Teza je bila da treba zabraniti nuklearne elektrane. Učenici naše škole bili su afirmacijska grupa, a učenici iz Kaštela negacijska grupa.

Nakon zanimljivog debatiranja slijedila je prezentacija filma Manuški jubileji. U njemu su članovi Multimedijske grupe, uz mentorstvo učiteljica Marine Modrić, Dragice Reljić i Ane Pletikosić, saznali zanimljive priče o našoj školi. Prisjetili smo se nekih povijesnih činjenica, ali i saznali da su prije u podrumu bili stanovi u kojima su živjeli djelatnici OŠ Manuš. Jedna od

učiteljica, Smiljana Lešić, živjela je u sadašnjoj učionici Tehničke kulture sa svojom obitelji.

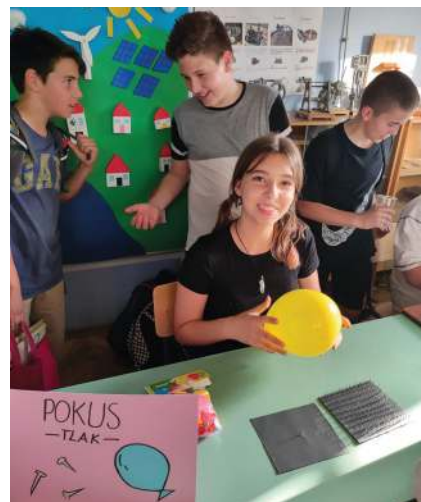
Po završetku filma Gabriel Gugić i Miro Gabriel Čagalj iz 7.c razreda održali su kratko predavanje životu astronauta. Jeste li znali da je prije rata s Ukrajinom Rusija lansirala rakete, a sada to radi SpaceX? Zna li kako se astronauti tuširaju u bestežinskom stanju? Nakon nipošto dosadne prezentacije spustili smo se u učionicu Fizike u kojoj su naši vrijedni učenici sedmih i osmih razreda već zasukali rukave i „primili se posla“. Prezentirali su razne pokuse koje su naučili u sklopu projekta Laboratorij čuda s mentoricom Jelenom Božić Kudrić.

Za kraj smo se upoznali s tangramom i origamijem u učionici Matematike. Tangram je kineska igra koja se sastoji od sedam dijelova, tanova, koji se slažu tako da se formira određena figura koristeći svih sedam dijelova. Učenici su izradili razne, uglavnom prepoznatljive figure, te se okušali i u kreiranju modela od papira oblika kvadrata. Sve to uz asistenciju učiteljica Nelice Mitov i Ane Markovine.

Dora Sladojević, 7.c

Maketa škole – izradile učenice 8.b

I one su nas posjetile

Svečana priredba

Drugi dan obilježavanja Manuških jubileja održana je svečana priredba u dvorani Medicinskog fakulteta. U 19 sati svi su se Manušani okupili; učenici, roditelji, djelatnici škole i naši gosti, kako bismo proslavili rođendan škole i pogledali predstavu koju je osmislila učiteljica Lada Režić. Iako je od prošle godine u mirovini, učiteljica je napisala scenarij i održala početne probe s učenicima. Njezinu su ulogu kasnije preuzele učiteljice Ilijana Dominović i Žana Vukičević te su djeca, a i učitelji, na zaista svečan način pokazali dugoročnu ljubav prema našoj školi.

U predstavi smo vidjeli pjesmu, ples i glumu. U pjevanju su sudjelovali učenici mnogih razreda. Taj skladni zbor vodila je učiteljica glazbene kulture Lucija Škiljo. Pjevali su pjesmu „Kokolo“ i pjesmu našeg djetinjstva, ali i onog naših roditelja, „Tata kupi mi auto“. Za pjesmu je bila zadužena i Manuška klapa.

Glavni glumci u predstavi bili su Klara Kukoč i Toma Bogdanić iz 7.c razreda i prikazali neke scene iz života starih Splitsana. Voditelj programa bio je Dominik Ljubičić iz 6.c razreda. Zaista je izvrsno vodio cijelu predstavu na pomalo zaboravljenoj čakavici.

Nikako ne smijemo zaboraviti i plesače koji su sa svojim učiteljicama Antonijom Markić i

Jelenom Jurić uvježbali i plesali uz najpopularnije pop pjesme iz različitog vremena. Za klasičnu – Stare splitske plesove, kao i uvijek, bili su zaduženi naši folkloraši s voditeljicom Danielom Ilić. Za kraj smo svi pjesmom podržali i Hajduka.

Po završetku predstave svi izvođači su dobili gromoglasan pljesak cijele dvorane te se, nakon svega, počastili ukusnom hranom ispred fakulteta i čestitali jedni drugima na odlično izvedenoj predstavi.

Lena Kalašić, 7.c

Prijateljstvo sa školom Josipa Kozarca iz Lipovljana nastavilo se na najbolji način

Manuška himna

Aranžman: Lucija Škiljo
Tekst: Vesna Grubić

Con brio

1. Do - bro do - šli dra - gi lju - di Ma - nu - šu na ro - den - dan a - ko svi - tu ni - ste
zna - li se - dam - de - set o - na sla - vi! Ne - ka bli - sta ne - ka cvje - ta
na - ša ško - la ma - le - na nek se ču - je na - kraj
svije - ta se - dam - de - set joj je lje - ta ne - ka lje - ta!

poco rall.

1. Dobri došli dragi ljudi, Manušu na rođendan

ako svitu niste znali sedamdeset ona slavi!

2. Dobro došli učitelji, Manušani naši stari,

za uzor ste nama bili, krenuli smo di ste stali!

**ref. Neka blista neka cvjeta, naša škola malena,
nek se čuje na kraj svijeta, sedamdeset joj je ljeta!**

3. Od davnina škola tu je, vremenima prkosi,
generacije mnoge broji i ponosno ona stoji!

4. Mi smo đaci škole Manuš, škola nam je drugi dom,
ljubavi nam prve kroji i djetinjstva dane broji!

5. Mi smo profe škole Manuš, škola nam je u srcu
znanje steći, čovjek biti, đake ćemo podučiti!

**ref. Neka blista neka cvjeta, naša škola malena
nek se čuje na kraj svijeta, sedamdeset joj je ljeta**

Stare splitske igre

25. svibnja glavni događaj u školi bile su Stare splitske igre. Već davno, prije 20 godina, kada se slavilo 50 godina škole Manuš, isto se organizirao dan kada su se igrale pomalo zaboravljene igre starih Splićana. Vozio se karet, dvokolica i karijola, vodilo se kolo od barila (obruč od bačve). Tu tradiciju smo nastavili i ove godine. Učenici 7. i 8. razreda vozili su karijole i njima zaobilazili čunjeve, ali prije toga su morali dogovoriti dobru taktiku – tko će koga voziti, kojim redoslijedom i tehnikom. Nadamo se da zvuk vožnje kareta po asfaltu učenika 5. i 6. razreda nije previše

uznemirio naše susjede. Nama je svima bilo jako zabavno, ali i napeto do samoga kraja.

U popodnevним satima održana je sveta misa u crkvi sv. Roka za sve žive i pokojne djelatnike škole. Kao što je don Ratko rekao, biti učitelj zaista je poziv jer učitelji djeci ne prenose samo znanje, već im pomažu da otkriju svoje talente, da razviju samopouzdanje te da shvate koliko su vrijedni. Pravi učitelj djecu oblikuje u ljude na kojima će jednog dana ostati svijet, a takvih je bilo puno u školi Manuš u ovih 70 godina, ali ih ima i danas.

Lena Kalašić, 7.c

U Gradskoj knjižnici Marka Marulića

Četvrti dan proslave Manuških jubileja posjetili smo knjižnicu Marka Marulića. Okupilo se mnoštvo ljudi iako je taj dan igrao Hajduk što pokazuje koliko je naša škola vrijedna. Izvedbom završnog kola iz opere J. Gotovca „Ero s onoga svijeta” zadivili su nas naši folkloraši, a potom je pedagoginja Vesna održala kratak govor i predstavila naš film Manuški jubileji koji su osmislile i snimile učiteljice Dragica Reljić, Ana Pletikosić i Marina Modrić sa svojim učenicima.

Učenica Josipa Franetović rekla je nekoliko riječi o filmu, a potom i naša ravnateljica – prva ženska ravnateljica u školi.

Nakon filma su nastupili „pričiginaši”. Predstavljen je zbornik radova Manuški pričigini 2008. – 2022. koji je uredila knjižničarka Katarina Škiljo. Ispričala nam je kako je počeo pričigin u našoj školi prije 14 godina. Prvu štoriju nam je ispričao Petar Adžić Katalinić, a bila

je o nekima ukusnom, a nekima smrdljivom bakalaru na Badnjak – bilo je tu šaljivosti, zabave, a najbitnije i bakalara. Druga štorija bila je o tome kada gosti dolaze u posjet; znamo svi da je uvijek tu trka i zbrka, a tako je bilo i u ovoj humorističnoj priči Leone Šerić. Naš dalmatinski brački govor nije lagan i, iskreno da vam kažem, nisam ga ni ja „povatala” skroz, ali zato jesu naši pričiginaši. Također nam se pridružio naš bivši učenik Luka Bajto koji je sedam godina zaredom dolazio na pričigin sa svojim, malo je reći zanimljivim, štorijama.

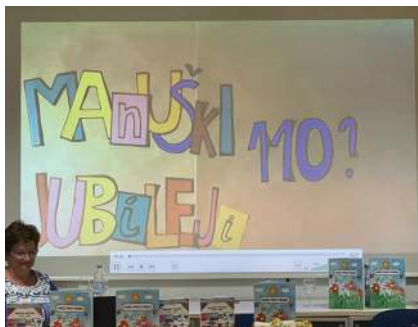
Kao slag na kraju došli su nam Mali glagoljaši koji su sa svojom učiteljicom Jelicom Balić prezentirali slikovnicu Naše prvo pismo. Bila je to uistinu lijepa i zanimljiva večer.

Dora Sladojević, 7.c

Folkloraši s pedagoginjom

Početak filma...

Leona Šerić

Ponosna ravnateljica

Luka Bajto

Josipa Franetović

Završno kolo iz opere Ero s onoga svijeta

Mali glagoljaši s mentoricom

Petar Adžić Katalinić

Čuvamo glagoljicu

Počeci školstva u Splitu posebno su vezani za Manuš. Povijesni izvori iz 17. st. svjedoče da se pri crkvi svetog Roka vjeronaučna nastava održavala na hrvatskom jeziku. Nastavu su vodili svećenici glagoljaši. I naša škola, koja ove godine obilježava velike jubileje, može se pohvaliti svojim bogatim nasljeđem koje je čini posebnom.

Svjesni vrijednosti nacionalne kulturne baštine i promicanja odgojne i obrazovne uloge naše škole, osmislili smo 2014. godine školski i međunarodni projekt o našem prvom pismu pod nazivom „Od starog pisma do novog prijateljstva“. Cilj nam je bio potaknuti kod učenika interes za istraživanje korijena pismenosti i razvijanje svijesti o očuvanju glagoljice našeg kulturnog i povijesnog blaga jer sve hrvatsko najstarije i prvo, glagoljicom je zapisano. Zahvaljujući projektima, krenuli smo na put upoznavanja pisma brojnim aktivnostima među kojima je i izvannastavna aktivnost „Mali glagoljaši“. Primjereno njihovom uzrastu, oni glagoljicu upoznaju kroz igru, priču i likovni izričaj te pišu slova i kraće tekstove.

Ove godine izradili su slikovnicu „Naše prvo pismo“ jedinstven dar školi za rodendan. Grupa učenika 2. razreda tehnikom akvarela oslikala je prizore iz priče, a Antea Gabrić i Marieta Žaknić, učenice 8. razreda, prevele su je na engleski jezik. Zatim su srednjovjekovne pisarnice preselile u učionicu. Kaligrafskim flomasterom oslikavali su se inicijali, pisala glagoljska slova i slagala priča. Mozaik svih aktivnosti je predivna slikovnica-pisanka u koju je utkano mnogo truda, kreativnosti i ljubavi.

Jelica Balić

Šušur na Manušu

Zadnji dan proslave bio je zaista kruna svih događanja. Organizirana je prodajna izložba i svaki je razred imao svoj štand. Prodavale su se razne rukotvorine, slastice, sokovi, sendviči... U izradi predmeta svoju kreativnost pokazali su učenici i učitelji, a roditelji, djedovi i bake priključili su se pripremom raznih slastica. Na ovaj način pokazali smo generacijsku povezanost koje je i bila nit vodilja ovogodišnje proslave.

Učenička zadruga je pored već tradicionalnih oslikanih kravata, platnenih torbi i majica,

proširila svoj asortiman izradom kuhinjskih pregača i marama, zatim predmeta od povijesnog značenja (replika starog manuškog bunara po kojem je škola dobila ime) te izradom nakita od vune.

Prodajna izložba imala je humanitarnu svrhu čime smo zaokružili priču od njenih početaka, kada je naša zgrada imala humanu namjenu, do danas.

Ivana Goreta

Manuške ricete

Kada smo razmišljale koji bi naš doprinos bio obilježavanju naših jubileja, rodila se ideja da napravimo kuharicu Manuške ricete. Htjeli smo sačuvati od zaborava, ali i podsjetiti sve, na lijepe, tradicionalne i, prije svega, jednostavne recepte iz prošlosti. Kuharica sadrži preko 30 recepata – slanih i slatkih delicija. U njenoj izradi sudjelovali su učenici i učiteljice Ivana Vlastelica, Vesna Sopta, Smiljana Lešić, Dijana Budimir i pedagoginja Vesna Grubić. Uz puno iskazane dobre volje

i ljubavi, vrijedne bake, mame i tate napisali su svoje omiljene recepte i pomogli nam u realizaciji ideje. Na naše veselje, i zasladili smo se nekim spravljenim slasticama na prodajnoj izložbi. Tradicija, jelovnici, fešte... vrijednosti su koje smo ovom prilikom preuzeli od naših nona. Ponosni smo na naše Manuške ricete. Uživajmo u njima i neka budu nasljeđe mladim generacijama.

Smiljana Lešić

Regionalno sudoku natjecanje

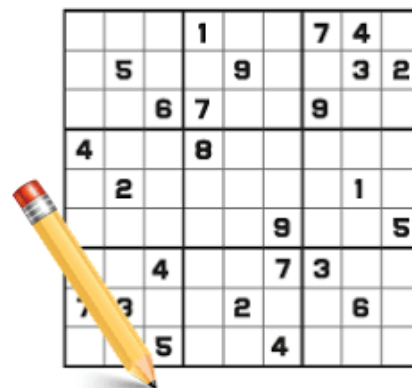
Na regionalnom sudoku natjecanju sudjelovalo je 8 učenika naše škole. Učenici su se natjecali pojedinačno i kao ekipe. Naša ekipa Bistrića osvojila je 2. mjesto. Ekipu su činili: Josip Slapničar, Ivan Krišto i Jakov Savić.

„Interes sam dobio jer volim natjecanja. Vježbao sam s učiteljicom Fani. Natjecanje je bilo prvo školsko, a onda regionalno. Oba su bila slična, samo je regionalno bilo malo teže. Jako sam se zabavio na natjecanju.“

Josip Slapničar, 4.c

„Moj tata je obožavao sudoku pa sam mu rekao za to natjecanje. On je htio da idem pa sam prihvatio. Puno smo trenirali. Školsko natjecanje je bilo nape- to, ali sam prošao dalje. Bilo je puno vrsta: klasični, susjedni, mini sudoku... Poslije je bilo regionalno natjecanje. Zadovoljan sam uspjehom i jedva čekam sljedeće natjecanje.“

Ivan Krišto, 4.c

Državno prvenstvo školskih sportskih društava Republike Hrvatske u futsalu 2022. godine

Uzbuđenje, adrenalin i sreća nisu dovoljne za opisati ovo iskustvo. Sve ćemo ga se sjećati i u starosti te će nam se pojaviti osmijeh na licima, a možda usput pasti i pokoja suza radosnica.

Sve je počelo okupljanjem tima od osam učenika naše škole kojeg su činile: Lorena Stanić, Andrea Lozić, Fani Jukić, Tina Gnječ, Karmen Šoljak, Lea Mijačević, Nera Gazibara i ja. Sjećam se prvog okupljanja kao da je bilo jučer. Toliko smo od toga dana napredovale, nadopunjavale se i podupirale međusobno te se u svemu tome iznimno zbližile. Bilo je teško zamisliti da ćemo

S mentoricom Mirjanom Janković

proći gradsko natjecanje s obzirom da samo jedna od nas trenira nogomet izvan škole, a kamoli da ćemo se plasirati u pet najboljih ekipa u državi.

Na državno natjecanje krenule smo u srijedu 31. ožujka. Pred sami polazak rasla je trema, no ubrzo ju je nadmašilo uzbuđenje. Putovali smo s dječacima iz Osnovne škole Kamen-Šine, učenicima iz Osnovne škole kraljice Jelene, učenicama iz Osnovne škole Seget Donji te učenicima iz Primoštena. Na putu prema Poreču bilo je uistinu zanimljivo. Saznavali smo ponešto jedni o drugima te se dosta zabavljali. Upoznavanje s kolegama iz 48 škola iz cijele države nastavili smo u hotelu Delfin.

Drugi dan bio je stresniji. Ujutro smo imale dvije utakmice te smo bile pomalo nesigurne u prolazak u četvrtfinale. Gotovo nitko nije vjerovao da možemo postići tako velik uspjeh s obzirom da toliko kratko igramo zajedno, no dokazale smo skroz suprotno. U prvoj utakmici učenice iz Bjelovarsko-bilogorske županije svladale smo s 4:2 te nedugo poslije u drugoj utakmici s učenicama iz Karlovačke županije odnijele smo pobjedu s velikih 11:0. Našoj sreći nije bilo kraja kada je sudac označio kraj druge utakmice, umor se miješao s adrenalinom. Ostanak još jedan dan u Poreču i četvrtfinale činili su se nestvarnim. Iako nismo uspijele proći četvrtfinale istog tog popodneva, sasvim smo zadovoljne petim mjestom. Zasluženno prvo mjesto odnijele su učenice iz Pule te im sve od srca čestitamo jer su bile fantastične.

Sutradan smo se vratile kući u kasne sate. Na povratku je bilo još bolje nego na početku; pjevali smo, veselili se, čak smo i na kraju malo zaplakale. Ti ljudi i to mjesto zauvijek će imati posebno mjesto u mom srcu.

Nika Paponja, 8.a

Natjecanja

Državno natjecanje iz informatike

Lav Mlinar, 5.b – 1. mjesto

Državno natjecanje iz matematike

Lav Mlinar, 5.b – 2. mjesto

MAT liga – državna razina

Lav Mlinar i Luka Librenjak, 5.b – 1. mjesto

Državno natjecanje u debati

Debatni tim OŠ Manuš – 10. mjesto

Natjecanje iz matematike „Klokan bez granica“

Učenici rangirani među 10% najboljih u Hrvatskoj: Domina Duplančić, Marla Kukoč, Jakov Purišić, Lav Mlinar, Toni Balint, Josip Slapničar, Roko Bagatin, Marko Juras, Luka Librenjak, Renco Lujčić, Roko Proso
Učenik Lav Mlinar ostvario je maksimalan broj bodova.

Regionalno natjecanje – sudoku

Ekipa Bistrića (Josip Slapničar, Ivan Krišto i Jakov Savić) – 2. mjesto

LiDraNO

Leona Šerić, 6.a (literarni rad) – rad predložen za Državno natjecanje
Mravac (urednica Ivana Goreta) – predložen za Državno natjecanje

Županijsko natjecanje iz astronomije

Marina Vučica, 8.b – 1. mjesto

Toma Bačić, 8.c – 2. mjesto

Lav Mlinar, 5.b – 3. mjesto

Toni Balint, 5.b – 4. mjesto

Županijsko natjecanje iz biologije

Karmen Šoljak, 8.a – 3. mjesto

Županijsko natjecanje iz njemačkog jezika

Karmen Šoljak, 3. mjesto

Hippo-English Language Olympiad

Zara Subotić, 8.c; Ivan Kovač, 6.b; Marena Basta i Manuela Buljan, 6.c – plasman u međunarodno polufinale

Natječaj „U svijetu bajki Ivane Brlić-Mažuranić“

Dora Božanić, 5.b – 2. mjesto

Sportska natjecanja

Državno prvenstvo – futsal

Nika Paponja, Nera Bogdana Gazibara, Karmen Šoljak, Tina Gnječ i Lea Mijačević, 8.a; Fani Jukić, 8.c; Andrea Lozić, 7.c i Lorena Stanić, 6.c – 5. mjesto

Državno prvenstvo u stolnom tenisu

Fani Jukić, Nina Baumgartner i Petra Horvat, 8.c; Marina Vučica, 8.b – 9. mjesto

Ekipno prvenstvo osnovnih škola Splita:

– košarka (učenici) – 4. mjesto

– šah (učenice) – 3. mjesto

– nogomet (učenici 5. i 6. razreda) – 3. mjesto

Natjecanje u nogometu

Intervju s učenikom Dujom Markovinom „Volio bih osvojiti sva četiri Grand Slama“

Učenik naše škole, tenisač Duje Markovina, osvojio je nagradu Hrvatskog olimpijskog odbora „Dražen Petrović“ za najveću nadu hrvatskog sporta. Tim povodom razgovarali smo s njim, saznali zašto je odabrao baš tenis, kako je sreo Rafaela Nadala, zašto je bez čarapa izišao na snijeg u Moskvi, kao i mnoštvo drugih zanimljivosti iz života mladog sportaša.

– Duje, što bi rekao o sebi, za one koji te ne poznaju?

Imam 14 godina, idem u osmi razred, igram tenis. Preda mnom su upisi u srednju školu.

– Koje su tvoje vrline, a koje mane?

Rekao bih da sam discipliniran. Prijatelji kažu da sam duhovit. Najveća mana mi je brzopletost.

– Kakav je osjećaj biti proglašen najvećom nadom hrvatskog sporta? Je li te nagrada HOO-a iznenadila?

Lijep je osjećaj, premda nagradu nisam očekivao. Zatekla me u vrijeme kad sam trebao ići na put, bio sam fokusiran na predstojeći turnir.

Koja su te postignuća dovela do te nagrade?

Par puta sam osvojio Državno prvenstvo za juniore, poredak u Europi mi je 14. u singleu, u Moskvi sam igrao finale Super kategorije, osvojio sam Tennis Europe do 16 godina, a u parovima sam puno puta osvajao na europskom nivou.

– Sport ti je omogućio česta putovanja. Koje si zemlje posjetio?

Prošle sam godine bio i u Rusiji i u Ukrajini. Posjetio sam brojne zemlje: Portugal, Španjolsku, Švedsku, Dansku, Češku, Slovačku, Italiju, Njemačku... S deset godina sam prvi put sam putovao. Bilo je to kad sam ušao u reprezentaciju do 12 godina, išao sam u Austriju. Imam lijepe uspomene sa svakog putovanja.

Nada hrvatskog sporta

– Možeš li se prisjetiti neke zanimljive zgrade s tih putovanja?

U Rusiji mi se dogodila jedna smiješna zgodica zbog vremenske razlike. Kod njih je jedan sat naprijed u odnosu na Hrvatsku. Noć prije finala postavio sam alarm da zvoni u 9 sati zaboravivši da je to po našem vremenu. Ujutro me trenerica zove i pita gdje sam, ona i suigrači čekaju u kombiju pred hotelom. Kad sam rekao da sam još u krevetu, povikala je: „Silazi odmah dolje!“ U žurbi sam navukao samo patike bez čarapa, naopako obukao majicu, a džemper samo navukao oko vrata... Vani je bio snijeg. Svi su mi se smijali. Srećom, u sportskoj torbi uvijek imam sve što mi treba.

– Je li tenis otpočetak bio tvoj prvi izbor ili si se okušao i u drugim sportovima?

U početku sam trenirao plivanje na Poljudu, no dobio sam kožnu reakciju na klor pa sam morao odustati. Nakon toga sam se poželio baviti nekim vanjskim sportom. U obitelji smo često igrali badminton u slobodno vrijeme, na livadi. To me ponukalo da pokušam s tenisom. Probao sam i svidjelo mi se.

- U kojem klubu treniraš?

Registriran sam u klubu Pomak. Nisam otprve bio tamo, mijenjao sam klubove.

- Kako uskladuješ treninge sa školskim obvezama?

Lakše mi je kad je nastava popodne. Ujutro odrađim kondicijske vježbe, slijedi dulji trening, ručak, a potom škola. Solidan sam dak, uglavnom imam četvorke i petice. Najdraža mi je povijest, a najmanje simpatiziram matematiku.

- Koliku važnost za uspjeh imaju kondicijske vježbe?

Kondicijske vježbe su fitness. Tijelo mora pratiti određene napore tijekom teniskog treninga ili većih turnira. Međunarodni turniri se igraju svaki dan tako da je nužno pripremiti svoje tijelo na napore kako ne bih „pao“ već nakon drugog dana. Moram što bolje izdržati 3. setove. Kondicija mi je znatno bolja od drugih igrača, zato pobjeđujem.

- Koliko je obitelj uključena u tvoju sportsku karijeru?

Mama sve organizira, komunicira s ljudima, radi prijave

i odjave, kupuje karte, vodi financije. Tata je uključen u praksu, s njim radim kondicijske vježbe. Ponekad me na putovanjima prate roditelji, a ponekad treneri iz Saveza.

- Tko je tvoj uzor u svijetu tenisa?

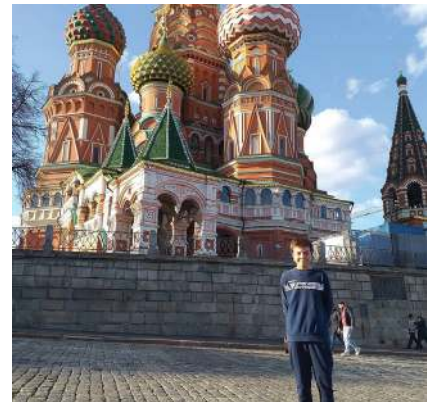
To je Rafael Nadal, najveća legenda sporta. Cijenim ga zbog sportskog ponašanja, karaktera, odnosa prema drugima, zbog discipline i rada koji ulaže. Proveo sam dva tjedna u njegovoj akademiji na otoku Mallorci. Sretao sam ga gotovo svakodnevno. Najdraži njegov meč mi je finale Australian Opena 2022. kad je igrao protiv Medvedeva te osvojio 21 Grand Slam. Tako je postao najbolji u povijesti.

- Što planiraš u budućnosti? Što bi htio ostvariti?

Za početak bih htio upisati neku strukovnu školu, nisam još odlučio koju. Vjerojatno će to biti dopisnim putem. Važno mi je samo steći neko zanimanje. Za dalju budućnost razmišljam o životu izvan Hrvatske. Volio bih osvojiti juniorski Grand Slam Australian Open 2024., a onda i sva četiri Grand Slama.

- Kako provodiš svoje slobodno vrijeme?

Odmaram, učim, slušam pop glazbu dok putujem, navečer pogledam koji film. Omiljeni mi je Zelena knjiga. Volim kuhati kad imam vremena, uglavnom wok jela i toćeve.

Rusija i ruske (ne)zgode

Na jednom od brojnih putovanja

- Po čemu ćeš pamtit osnovnu školu?

Najviše po prijateljima. Nadam se održati ta prijateljstva i dalje u životu. Nažalost, neću moći s njima na ekskurziju jer putujem u Italiju.

- Što bi savjetovao djeci koja se uz školu žele baviti sportom?

Savjetovao bih im da ne odgađaju školske stvari za poslije, da odmah riješe što imaju pa su kasnije mirni. Kad se nagomila gradivo, onda je problem. Tako se i meni zna dogoditi... Sutra pišem dva testa, iz geografije i matematike...

Ivana Dadić

Lav Mlinar

– par brzopoteznih pitanja

Nakon iznimnih uspjeha našeg učenika Lava Mlinara na državnim natjecanjima iz matematike i informatike, ali i na raznim drugima, postavili smo mu par brzopoteznih pitanja da provjerimo je li stvarno s ovog planeta kao što tvrde...

Na državnim natjecanjima...

...bio je različit osjećaj iako su se oba održavala u Vodicama. Na natjecanju iz matematike bilo mi je teško i stresno. 3 sata smo rješavali zadatke. Natjecanje iz informatike bilo je prilično lagano, osim jednog zadatka gdje smo morali pretvarati brojeve iz heksadekadskog brojevnog sustava u binarni.

Matematika ili informatika?

Oboje me jako zanima. Učim sam kod kuće kada posudim knjige iz knjižnice ili dobijem neku novu knjigu, a često gledam tutorial videa na YouTubeu.

Playstation ili Nintendo?

Draži mi je Playstation jer ima više mogućnosti, dok se Nintendo više fokusira na prijenosne uređaje, a to mi nije toliko potrebno.

Najdraža računalna igrice mi je...

...Minecraft. Volim *sandbox* igre u kojima se može biti kreativan, a i mogu je igrati s

prijateljima. Neki ljudi su unutar ove igre isprogramirali sasvim nove igre.

Najviše me usređuje...

...druženje s prijateljima i obitelji. S prijateljima često idem u park Gripi gdje vozimo autiće ili idemo na trampolin, a s obitelji mi je najdraže druženje u Komiži kada igramo tenis ili idemo u šetnju.

U slobodno vrijeme...

...čitam stripove na talijanskom jeziku; talijanski jezik učim u školi, ali i s tatom.

Sviram gitaru i idem na robotiku u KUD Marjan. Na robotici programiramo MBotove i Arduino Uno s profesorom Matejem.

Prošle godine sam počeo trenirati tenis jer volim provoditi vrijeme vani.

Najbolji prijatelj mi je...

...Marin Vuletić. Imamo slične interese, živi blizu mene pa se lako dogovorimo za druženje, a i treninzi nam se često poklapaju.

Najdraža jelo mi je...

...pečena sabljarka koju najbolje priprema moj djed u Komiži.

Najdraže mjesto u stanu mi je...

...moja soba; točnije moj radni stol koji je trenutno pomalo u neredu. Tu sam prije često crtao *stickman* stripove.

U budućnosti se vidim...

...za početak u MIOC-u, a kasnije tko zna... Prije sam htio postati pjevač, pjevao sam u zboru i nastupao na školskom talent showu. Trenutno mi se sviđa zanimanje programera softvera zato što me zanima programiranje.

Poruka za kolege?

Nitko nije savršen! To što vam nešto ne ide ne znači da ste loši. Uz vježbu se to može popraviti.

Lav Mlinar – naš as

Toma Sinovčić, 5.b

Lepe ti je, Zagorje zelene

Spomenik Seljačkoj buni i Matiji Gupcu

Dvorac Trakošćan

Iz Splita do Zagorja vozio sam se s mamom, sestrom, bakom i djedom. Krenuli smo rano ujutro pa su svi spavali osim djeda koji je vozio. Usput smo samo stali na vidikovcu na Plitvicama jer smo žurili do hotela. Žao mi je što nisam obišao ovaj najstariji hrvatski nacionalni park. Nadam se da će mi se uskoro pružiti nova prilika. Nakon puno sati vožnje stigli smo do hotela koji se nalazi u malom mjestu nedaleko od Samobora. Ostavili smo nevažne stvari i otišli u Samobor. Prvo smo pojeli njihove poznate kremšnite, a potom krenuli u razgledavanje. Grad je pun boja, a njegove barokne građevine zaista su prekrasne. Nakon Samobora otišli smo u jedno manje mjesto u blizini gdje se nalazi kip Matije Gupca. Bili smo ispod njegove lipe gdje je ovaj seljački vođa održavao sastanke i okupljao istomišljenike.

Sutradan, odmah ujutro, otišli smo do Zagreba – u ZOO. Zagrebački ZOO smješten je u južnom dijelu parka Maksimir. Nažalost, pola zoološkog vrta bilo je zatvoreno, ali vidio sam puno životinja: zmije, pauke, ptice, vuka, zebre, lavove... Pola dana smo proveli promatrajući životinje.

Treći dan boravka na sjeveru otišli smo u Trakošćan. Dvorac Trakošćan sagrađen je u 13. stoljeću. Dvor se sastoji od dvorca, građevina uz dvorac, perivoja i park šume s jezerom. Gotovo smo cijeli dan proveli u Trakošćanu. Dvorac je izgledao ogromno sa svake strane, a kad smo ušli u njega, nismo znali od kuda da počnemo. Obišli smo dvorac i pogledali svaku prostoriju. Bilo je jako puno soba, kuhinja i puno dnevnih boravaka. Svaka od prostorija bila je maksimalno uređena; od spavaće sobe pa do sobe za pušenje.

Zadnji dan u Zagorju otišli smo u Kumrovec – najpoznatije selo na svijetu, mjesto gdje se rodio Josip Broz Tito. Mama je dobila narudžbu da tati kupi šalicu s Titovom fotografijom. Titova kuća je bila baš lijepa kao i njegovo selo. Na ulasku u općinu Kumrovec nalazi se i spomenik hrvatskoj himni. Na spomeniku je spomen ploča s prvim stihovima himne i reljef koji prikazuje Antuna Mihanovića. Nakon svega viđenoga vraćali smo se u Split. Brzo sam zaspao i spavao sam „kao top“. Put je bio naporan, ali zabavan.

Niko Lipar, 6.c

Pop-kultura danas i u mamino vrijeme

Tijekom vremena mijenja se način razmišljanja ljudi pa ono što se nekada smatralo lijepim, zanimljivim i modernim, danas možda više nije. Glazba, filmovi, serije, emisije, knjige, sport... Sve što nosi prizvuk popularnog među većim brojem ljudi, dio je društvenog fenomena – popularne kulture. Za nas je pop-kultura ono što nas povezuje i čini posebnima.

Svatko ima glazbeni ukus po kojem se razlikuje od ostalih. Volimo poslušati talijanski Maneskin, Doju Cat i Billie Eilish.

Obožavamo gledati serije i filmove na Netflixu kao što su *Stranger Things* i *Spider-Man: No Way Home*. Rado čitamo Harryja Pottera, J.K. Rowling.

Spider-Man

Billie Eilish

Briljantin

Naš stil je sportska elegancija. Volimo oblačiti široke traperice i upariti ih s *conversicama*. Neizostavne su majice s kapuljačom, a kao modni dodatak šilterice.

Nogomet je i dalje na sportskom tronu, s razlikom da je danas popularan i među curama.

Lude 80-e

Naše mame rado se sjećaju dana svoje mladosti kad su slušale Queen, ABBA, Doorse... Obožavale su Michaela Jacksona, Georgea Michaela i Madonnu. Od domaće zabavne glazbe najpopularniji su bili Oliver Dragojević, Mišo Kovač, Bijelo Dugme, Azra, Parni Valjak, Riblja Čorba...

Bez daha su u kinima gledali *Prljavi ples*, *Briljantin* i *Ghostbusterse*.

Mame su se modno izražavale kombinirajući stariju odjeću svojih majki s nečim novim. Sve je bilo šareno, uz mnoštvo nakita, osobito brojnih narukvica. Cipele na platformu, traperice na zvono, kosa puna laka, šareni nokti... mame tvrde da su osamdesete bile najzabavnije godine.

I mi ćemo se jednog dana s nostalgijom prisjećati mladosti; svega što smo voljeli i u čemu smo uživali. Možda i nas jednom netko upita: „Mama, što si ti u mladosti voljela?“

Nikolina Pjevac, Indi Varoli, Anja Lašić, Ivo Marović, 7.a

Marko Livaja

Najpoznatiji nogometaš u Splitu trenutno je Marko Livaja. Rođen je 26. kolovoza 1993. godine u Splitu. Karijeru je započeo 2005. godine u klubu Omladinac Vranjic te je tamo ostao do 2008. godine kad prelazi u HNK Hajduk Split. U Splitu se zadržao još dvije godine, a potom je otišao u Inter Milan. Do 2018. godine promijenio je nekoliko klubova kada stiže u AEK Atena. Zbog odličnih nastupa pozvan je u reprezentaciju Hrvatske. Mnogi su klubovi za njega nudili milijune, ali se on odlučio vratiti u svoj rodni grad.

U Hajduku je postao najbolji igrač i najbolji strijelac 1. HNL s 28 golova te je uz njegovu pomoć Hajduk osvojio Hrvatski nogometni kup i gotovo osvojio naslov prvaka nakon niza godina bez titula. Njegove majstorije na terenu jedan su od razloga rekordnog broja članova Hajduka te svakako zaslužuje i nagradu Hajdučko srce.

Dobivao je mnogo ponuda da napusti Hajduk, ali ni jednu nije prihvatio. Ispjevana mu je i pjesma u čast i „svima se zavuka ispod kože“.

Duje Mateo Županović, 8.a

Marko Livaja

Zendaya

1.9.1996.g u Oaklandu, u Californiji, rođena je Zendaya Maree Stoermer Coleman. Ona je mlada glumica i pjevačica koja ima 25 godina. Roditelji joj se zovu Claire Stoermer i Kazembe Ajamu Coleman. Ima 3 sestre; Katiannu, Annabellu i Kaylee, te dva brata: Julienu i Austina.

Zendaya je svoju karijeru započela kao plesačica i dječji model. Prvu ulogu je imala 2010. – 2013.g. u seriji *Shake it up* na Disney Channelu. Uloga se zvala Rocky Blue. Od 2010. do 2019.godine glumila je u raznoraznim filmovima i serijama te sudjelovala u natjecanjima, ali je 2019. godina postala ključna za njenu karijeru kada je dobila glavnu ulogu u seriji *Euphoria* pod imenom Rue. Tom ulogom osvojila je nagradu Primetime Emmy Award za najbolju glavnu glumicu u dramskoj seriji. Glumila je i u dramskom mjuziklu *The Greatest Showman* (2017.) te u filmovima o Spider-Manu i u romantičnoj drami *Malcolm & Marie*..... Snimila je i nekoliko pjesma; *Swag it out* i *Watch me* u 2011, a jedna od njenih više slušanih pjesama je *Replay* koja je u 2012.g. dospjela u top 40 Američkih Billboard Hot 100 pjesama. Zendaya je pohađala fakultet Oakland School for the Arts dok je u međuvremenu glumila i pjevala.

Zbog svoga truda, samostalnosti, zasluženih postignuća te humora i ljubaznosti na svakom intervjuu svima može biti uzor.

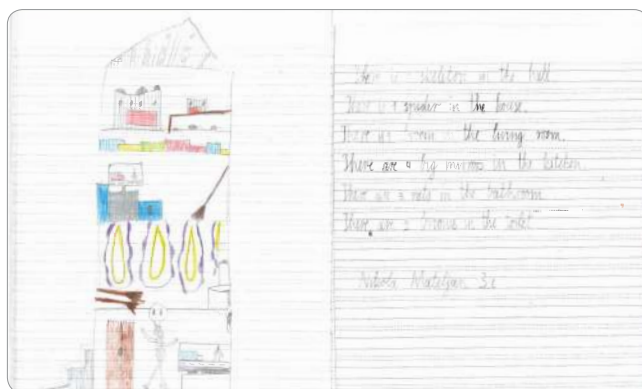
Mareta Basta, 6.c

Zendaya

Emanuel Mario Mustapić, 3.a

Nikola Mateljan, 3.c

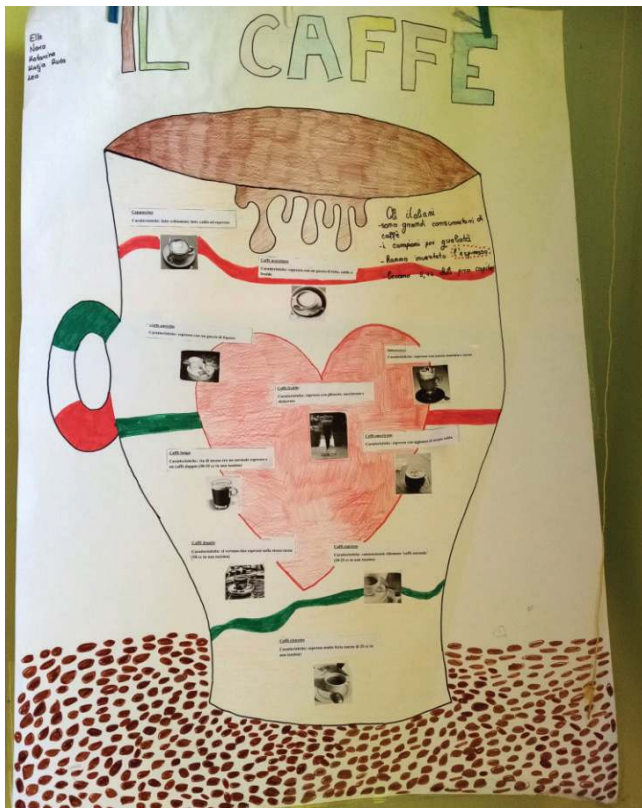
Lovre Godinović, 3.c

Ivan Markovina, 3.a

Učenci petih razreda okušali su se u oglašavanju – trebali su osmisliti proizvod te marketinšku kampanju (logo, slogan, opisati proizvod)

I ragazzi quali che studiano italiano sono molto creativi. Vi presentiamo i tre cartelloni Il caffè'...

...La Nutella...

...La Pasqua

Diploma za uspjeh

Marina Vučica, 8.b

Skenirajte kod i pročitajte ostatak priče...

IMPRESSUM

Mravac, list učenika OŠ Manuš-Split, Split
Broj 13, lipanj 2022.

NAKLADNIK
OŠ Manuš-Split, Vukovarska 11, 21000 Split

GLAVNA UREDNICA I VODITELJICA
Ivana Goreta, prof.

UREDNIŠTVO
Dora Božanić, 5.b
Leona Šerić, 6.a
Gabriela Mirić, 6.c
Lena Kalašić i Dora Sladojević, 7.c
Nika Paponja i Karmen Šoljak, 8.a

LIKOVNO UREDNIŠTVO
Ivana Goreta, prof. i Ana Pletikosić, prof.

FOTOGRAFIJE
učenici, učitelji, roditelji, internet, Foto Olga

NASLOVNICA
Zara Kovačević, 8.b

GRAFIČKA PRIPREMA
Frano Žaja

TISAK

NAKLADA
650 primjeraka

WEB
<http://www.os-manus-st.skole.hr>

www.os-manus-st.skole.hr